

[Inge Fischer Møller]

sat bedre hjælpemulighed for vore narkomaner.

Der er som nævnt brug for et fleksibelt socialt hjælpeapparat – og jeg vil gerne understrege et socialt hjælpeapparat – men det har vi allerede.

Forslaget går ud på, at man skal indføre en central registrering; det har socialministeren nævnt vi tager afstand fra, og det vil jeg gerne tilslutte mig.

Men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om den registrering, man allerede nu har på amtsplan. Efter min opfattelse er det et arbejde, der giver et godt resultat, og det skal understreges, at det samarbejde, der foregår på amtsplan, alene går på en behandlingsmæssig registrering. Jeg er bange for, at en central registrering vil medføre, at de mennesker, der har brug for hjælpen, vil blive bange for at søge den og derfor afholde sig derfra og på den måde komme ud i meget større problemer.

Endelig vil jeg også sige, at vi vel efterhånden lider lidt af registreringsdille herinde i folketinget. Hver eneste gang vi snakker om nogle enkelte sociale problemer, tror vi, vi kan klare det ved at registrere. Det kan give mig kuldegys ved tanken om, at vi skulle registrere hver enkelt social minoritetsgruppe, når man kender fremskridtspartiets holdning til de grupper, som i samfundet har det svært i forvejen.

Derfor skal jeg afvise det foreliggende lovforslag. Jeg er bange for, det vil skabe mistillid i forholdet mellem borgeren og det sociale system. Det, vi har brug for, er det modsatte, nemlig at borgeren har tillid til systemet og søger hjælpen, medens tid er.

Som socialarbejder har jeg lyst til at sige til hr. Ole Hovmand, at jeg tror, vi er mange, der vil tage afstand og betakke os for at høre, at fremskridtspartiet anerkender det arbejde, vi udfører. Det arbejde, vi udfører, er arbejde, vi får løn for, og når det lykkes, er det nok for os; vi behøver ikke fremskridtspartiets anerkendelse.

Til slut vil jeg blot stille et enkelt spørgsmål. Først troede jeg, at fantasien havde bredt sig, så man i fremskridtspartiets folketingsgruppe også havde fået lidt humoristisk sans; det var, da jeg læste bemærkningerne til lovforslaget. Jeg læste det igen og så, at man var kommet let til opgaven, idet man ganske enkelt har citeret en artikel skrevet af

kriminalassistent Lars N. Jensen. Der er mange ting i artiklen, som nok er rigtige, men der er også nogle ting, som jeg må tage afstand fra. Derfor vil jeg gerne spørge, om kriminalassistent Lars M. Jensen er orienteret om, at den artikel, han har skrevet, og som måske skulle bruges i en anden sammenhæng, er blevet brugt som begrundelse for dette lovforslags fremsættelse.

Henrik Toft (V):

Da venstres ordfører i denne sag, hr. Brøndlund Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Heldigvis er der de sidste år sket en nedgang i antallet af unge, som er kommet ud i stofmisbrug. Det er en udvikling, som vi kan være glade for, og da det er sket, uden at der har været foretaget en registrering, må der sættes spørgsmålstegn ved det fornuftige i nu at indføre det. For netop det, at man på behandlingsinstitutionerne gik over til en sådan registrering, ville måske holde nogle væk fra behandling. Men det er et spørgsmål, som vi gerne vil se på i udvalget.

Ud over det skal jeg lige nævne, at vi er skeptiske over for et særligt registreringskontor. Skulle der foretages en registrering, kunne det nok mest hensigtsmæssigt gøres af et af de etablerede sociale organer

Jeg skal blot sluttelig sige, at venstre er skeptisk over for lovforslaget.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Vi skal jo ikke genoplive vores grundige narkodebat fra for to år siden. Vi fik en forespørgsel i sin tid fra fremskridtspartiet, hvorunder der blev stillet forslag om en registrering af narkomaner. I dagsordensforslaget var der mange andre ting involveret, bl. a. bekæmpelse af narkomani. Vi konservative stemte for dette, netop med det formål at prøve på at få en intensivering af den politimæssige indsats imod narkoforhandlerne. I den mellemliggende tid er der jo sket mangt og meget, og jeg synes nok, at de implicerede myndigheder har gjort et fantastisk godt arbejde mod narkohandelen, ikke mindst politiet og toldvæsenet.

Vi er tilhængere af en decentralisering, og vi mener også, at der inden for kommuner og amter gøres et meget stort arbejde af de implicerede myndigheder. De implicerede